

Dosarul nr. 2ra-1183/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Miron)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Muruianu, A. Malfi)

ÎNCHEIERE

7 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Galina Barbu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Galinei Barbu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Amiasteel Group” cu privire la încasarea plăților salariale și compensarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 21 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Galina Barbu, reprezentată de avocatul Ludmila Covganeț și menținută hotărârea din 24 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată

constată:

La 21 decembrie 2018, Galina Barbu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Amiasteel Group” cu privire la încasarea plăților salariale și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 1 martie 2017, în baza contractului individual de muncă nr. 4/17, încheiat cu SRL „Amiasteel Group”, dânsa a fost angajată în cadrul SRL „Amiasteel Group”, în funcția de manager în comerț.

Prin contractul individual de muncă nr. 4/17 din 1 martie 2017 au fost stabilite condițiile de retribuire a muncii și anume faptul că îi va fi achitat salariul în mărime de 5000 de lei lunar.

A afirmat că prin contractul dat, a fost stabilit și programul de muncă, de la ora 08:00 până la 12:00, iar pentru orele suplimentare, urma să fie remunerată suplimentar.

La 1 martie 2018, în baza procesului-verbal nr. 2 al fondatorilor SRL „Amiasteel Group”, a fost numită în funcția de administrator al SRL „Amiasteel Group”, fapt confirmat prin înscrierea în carnetul de muncă.

Deoarece, SRL „Amiasteel Group” refuza să-și onoreze obligațiunile de achitare a salariului, la data de 2 iulie 2018, prin acordul de reziliere nr.10/18, semnat

între SRL „Amiasteel Group” și Galina Barbu, a fost reziliat contractul individual de muncă nr. 04/17 din 1 martie 2017, începând cu data de 2 iulie 2018.

A indicat că la data eliberării din funcția deținută, SRL „Amiasteel Group”, urma să-i achite salariu pentru perioada de activitate și compensația pentru concediul anual nefolosit, care însă nu i-au fost achitate.

La 23 august 2018, a depus o cerere către Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la încălcarea legislației muncii de către administrația SRL „Amiasteel Group”, iar prin răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. B-1206/18 din 11 octombrie 2018, i-a fost comunicat despre constatarea încălcărilor din partea administrației SRL „Amiasteel Group” la plata salariului pentru perioada în care a activat și despre faptul neachitării sumelor ce i se cuveneau în ziua eliberării.

Pentru aceste încălcări a legislației muncii, directorului SRL „Amiasteel Group”, Natalia Grosu, i-a fost înmănat procesul-verbal de control al Inspectoratului de Stat al Muncii, cu prescripția de a înlătura încălcările depistate în termen de 15 zile, cu informarea în scris a Inspecției teritoriale de muncă.

Cu toate acestea, până în prezent, SRL „Amiasteel Group” nu și-a onorat obligația de a-i achita salariu.

A menționat că a expediat în adresa SRL „Amiasteel Group” cererea prealabilă în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, recepționată de către SRL „Amiasteel Group” la 15 noiembrie 2018, însă care nu a fost satisfăcută.

A considerat că SRL „Amiasteel Group” urmează să-i achite salariu pentru perioada martie 2017 - iulie 2018 în mărime de 80455 lei, plata pentru concediul neachitat în mărime de 6506 lei și penalitatea în mărime de 107274,61 lei, iar în total suma de 194235,61 lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 112, 117, 119, 128, 143, 330 Codul muncii, art. 85 alin. (1) lit. a), 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul SRL „Amiasteel Group” în beneficiul său a datoriei salariale în sumă de 80455 de lei, a plății pentru concediul neachitat în mărime de 6506 de lei, a penalității în mărime de 107274,61 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 24 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 21 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Galina Barbu, reprezentată de avocatul Ludmila Covganeț și menținută hotărârea din 24 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare cu referire la prevederile art. 9 alin. (1) lit. d), 45, 128 alin. (1) Codul muncii, au reținut că deși Galina Barbu în acțiunea depusă a invocat că nu a fost remunerată pentru perioada de activitate în cadrul SRL „Amiasteel Group”, s-a stabilit că, din extrasul din contul salarialei Galina Barbu, eliberat de Casa Națională de Asigurări Sociale, rezultă că SRL „Amiasteel Group” i-a achitat Galinei Barbu suma de 73858,44 de lei, pentru perioada aprilie 2017-iulie 2018, cu titlu de retribuire a muncii prestate, la fel, prin ordinele de plată nr. 491 din 10 octombrie 2017, nr. 570 din 10 noiembrie 2017 și nr. 83 din 13 decembrie 2017, SRL „Amiasteel Group” a transferat Galinei Barbu suma de 18268,74 de lei, pentru serviciile prestate conform contractului individual de muncă, cât și prin ordinele cu destinația plății „împrumut”,

Galinei Barbu i-a fost transferată de către SRL „Amiasteel Group” suma de 157308,65 de lei.

Au concluzionat instanțele de judecată ierarhic inferioare asupra netemeinicii acțiunii Galinei Barbu, în condițiile în care a fost constatat că SRL „Amiasteel Group” efectua plăți periodice pe contul salariatei Galina Barbu, cu destinația plății pentru salariu și cu destinația plății „împrumut”, care precum a recunoscut și reprezentantul Galinei Barbu, avocatul Ludmila Covganeț în cadrul ședințelor de judecată a primei instanțe și a instanței de apel, ordinele SRL „Amiasteel Group” de efectuare a plăților cu destinația plății „împrumut” au fost efectuate pentru remunerarea muncii, astfel, depășind cu mult suma solicitată în acțiune de către Galina Barbu cu titlu de salariu și cu titlu de compensație pentru concediu anual nefolosit.

Mai mult, instanțele de judecată ierarhic inferioare au menționat și faptul că Galina Barbu având calitatea de administrator al SRL „Amiasteel Group”, avea dreptul de prima și a doua semnătură în cadrul SRL „Amiasteel Group”, fapt ce indică că Galina Barbu era îndreptățită să nu admită încălcarea drepturilor sale salariale.

La 6 iulie 2020, Galina Barbu a declarat recurs împotriva deciziei din 21 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au apreciat arbitrar probele, au interpretat și aplicat eronat normele de drept material și că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin.

A obiectat că instanța de apel aplicând eronat normele de drept material a concluzionat că angajatorul SRL „Amiasteel Group” a efectuat plăți periodice pe contul său cu destinația plăți pentru salariu și cu destinația plăți pentru împrumut, or, în urma controlului efectuat la SRL „Amiasteel Group”, Inspectoratul de Stat al Muncii a depistat mai multe încălcări ale legislației muncii de către SRL „Amiasteel Group”, care au fost expuse în răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. B-1206/18 din 11 octombrie 2017.

Astfel, prin răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. B-1206/18 din 11 octombrie 2017, se confirmă că angajatorul SRL „Amiasteel Group”, contrar prevederilor art. 142 alin. (1) Codul muncii, a admis restanțe la plata salariului, nu a prezentat niciun act confirmativ privind achitarea salariului pentru perioada activată de către ea în cadrul întreprinderii și că SRL „Amiasteel Group” nu a achitat la desfacerea contractului individual de muncă sumele convenite în ziua eliberării sale, prin ce a încălcat prevederile art. 143 alin. (1) Codul muncii.

A subliniat că SRL „Amiasteel Group” a refuzat să prezinte în instanța de judecată tabelele de pontaj și actele care ar confirma că de către SRL „Amiasteel Group” i-ar fi fost achitat salariu.

A mai susținut că la caz lipsesc și acte care ar demonstra că i-ar fi fost achitat impozitul pe venit din salariu, or, conform informației eliberate de către Casa Națională de Asigurări Sociale, în extrasul din contul nr. 3/2017-7/2018, este indicat

fondul retribuirii muncii 3000-3500 de lei, care contravine prevederilor contractului individual de muncă nr. 4/17 din 1 martie 2017 încheiat cu SRL „Amiasteel Group”.

La fel, informația cu privire la veniturile calculate și achitate în folosul persoanei fizice (juridice) și impozitul pe venit reținut din aceste venituri, indicat la capitolul codul sursei de venit-salariu, suma venitului 35100 de lei și suma impozitului pe venit 2800 de lei, de asemenea contravin contractului individual de muncă, mai mult că nici aceste sume nu i-au fost achitate ca salariu, fapt confirmat și de Inspectoratul de Stat al Muncii.

A relevat că deși a deținut funcția de administrator al SRL „Amiasteel Group”, dânsa nu efectua transferuri bancare, întrucât de efectuarea transferurilor bancare se ocupa doar fondatorul SRL „Amiasteel Group”, Ina Chiriac.

La 6 august 2020, SRL „Amiasteel Group” a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către Galina Barbu.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 6 iulie 2020 împotriva deciziei din 21 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Galina Barbu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Galina Barbu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Galina Barbu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Galina Barbu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu